

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Β΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα ΜΜΕ γνωστοποιούν τα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία, αλλά δεν επιτυγχάνουν την ευαισθητοποίηση της κοινωνίας απέναντί τους. Το γεγονός αυτό συνδέεται με το κυρίαρχο ζήτημα της ευθύνης και του ρόλου τους στις σύγχρονες κοινωνίες, καθώς δεν αποτελούν μονάχα πηγή ενημέρωσης, αλλά δείκτη παιδείας και πολιτισμού της κοινωνίας, καθώς προβάλλονται ειδήσεις που ανταποκρίνονται στις προτιμήσεις των πελατών.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1, ο συγγραφέας κάνει μια διαπίστωση αναφορικά με τη στάση των ΜΜΕ απέναντι στα άτομα με αναπηρία. Διατυπώνει την άποψη ότι, ενώ δίνεται ειλικρινής αγώνας από σωματεία και οργανώσεις, τα ΜΜΕ δεν ανταποκρίνονται στον θεμελιώδη σκοπό της ευαισθητοποίησης της κοινωνίας απέναντι σε αυτά τα άτομα. Στη δεύτερη παράγραφο επιχειρείται μια ερμηνεία της συγκεκριμένης στάσης των ΜΜΕ, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η αφετηρία του προβλήματος είναι κάτι που αφορά το σύνολο της κοινωνίας και συνδέεται με την παιδεία και τον πολιτισμό των ατόμων που απαρτίζουν τους αποδέκτες των μηνυμάτων των ΜΜΕ. Χαρακτηριστική φράση με την οποία ενισχύεται η συνοχή του λόγου και η νοηματική σύνδεση των παραγράφων: «Αυτός ο ιδιότυπος περιορισμός ή αποκλεισμός από τη δημόσια προβολή».

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1 – δ

2 – β

3 – γ

4 – β

5 – α

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η απόφαση του ήρωα της αφήγησης να μείνει μέχρι το τέλος της ζωής του στο «10» στηρίζεται στους εξής λόγους: το διαμέρισμα ήταν άνετο, καθαρό, καλοβαλμένο και με μοναδική θέα. Μπορούσε να κάθεται στο παράθυρο και να βλέπει το λιμάνι και τη θάλασσα ως τις Φλέβες, την Αίγινα και το Πέραμα, τα βαπόρια που έρχονταν κι έφευγαν και τους εργάτες που έκαναν ένα σωρό δουλειές. Στην πραγματικότητα, το παράθυρο αυτό του έδινε την εικόνα μιας ζωής όλο κίνηση και ζωντάνια, γεγονός που τον γέμιζε χαρά. Επίσης, εκεί είχε τις παρέες του και περνούσε την ώρα του στο καφενείο και την ταβέρνα του ισογείου μαζί με τους φίλους του, πράγμα πολύ σημαντικό για κάθε άνθρωπο που έχει ανάγκη να αισθάνεται την ασφάλεια ενός οικείου περιβάλλοντος. Είναι πιθανό να αποφάσιζα το ίδιο στη θέση του και να επέλεγα να παραμείνω σε ένα σπίτι γεμάτο αναμνήσεις και σε ένα περιβάλλον με ανθρώπους που γνωρίζω και αγαπώ.